

# РЕШЕНИЕ

№ 2206

гр. София, 03.04.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав**, в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Милена Славейкова**

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **335** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Сефатуллах Саларзай, [дата на раждане] в провинция Кунар, А., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 22449 от 21.12.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен поради допуснати при постановяването му съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на чл.8, чл.9 и чл.75, ал.2 от ЗУБ. Твърди се, че административният орган неправилно и необосновано не е възприел фактите от бежанската история. Връщането му в А. било невъзможно, където съществувала реална заплаха за живота и сигурността му и не можел да получи закрила от талибаните. Поддържа, че спрямо него са налице условията за предоставяне на бежански или хуманитарен статут. Позовава се на Насоки на ВКБООН относно ситуацията в А. и счита, че в оспореното решение липсват мотиви по приложението на принципа Non-refoulment. Твърди, че като бивш служител от армията на А. съществува основателна заплаха за живота му в страната на произход, докато анализът на обстановка в А. в оспореното решение бил повърхностен. Претендира се отмяна на решението.

Отвътникът председател на ДАБ оспорва жалбата чрез юрк. К..

Административен Съд С. – град, I-во отделение, 69 състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи, и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба вх. № УП-11433 от 15.03.2023 г. по описа на ДАБ, Сефатуллах Саларзай, [дата на раждане] в провинция Кунар, А., гражданин на А., етническа принадлежност - пашун, вероизповедание - мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН], поискал предоставяне на международна закрила. Производството е образувано с регистрирането на кандидата с регистрационен лист рег. № УП-11433 от 15.03.2023 г. Изготвени са Евродак дактилоскопна карта рег. № УП-10656 от 09.01.2023 г. и е връчена покана за интервю на 22.03.2023 г.

На 22.03.2023г. Сефатуллах Саларзай не се явил за провеждане на интервю, за което е изготвен констативен протокол с рег.№УП11433 от 22.03.23г. От 24.03.23г. лицето самоволно е напуснало общежитието на отдел „ПМЗ-кв.Военна рампа" и е в неизвестност, за което е изготвена докладна записка с вх.№ВР- 67/24.03.23г. С решение № 8775/09.05.23г., на заместник-председателя на ДАБ при МС, производството за предоставяне на международна закрила на Сефатуллах Саларзай е прекратено.

Същият е задържан от властите на Федерална Република Германия и върнат в Република България съгласно Регламент „Д.". Подава молба за възобновяване на производство и с докладна записка с рег.№11433 от 17.11.23г. производството за предоставяне на международна закрила е възобновено.

В проведено интервю с рег.№УП 11433 от 05.12.2023г. чуждият гражданин твърди, че е напуснал нелегално А. на 16 Август 2021г., след като властта е завладяна от талибаните. Първоначално преминал в И., където прекарал няколко месеца, а след това влязъл в Турция, където също останал няколко месеца. Влязъл нелегално на територията на Република България, качил се в черен автомобил, след което полицията ги заловила. Оправдава напускането си на Република България преди произнасяне по молбата му за международна закрила с това, че такава е била уговорката с каналджията, прекарвали са го през няколко държави и така е стигнал до Германия, след което е върнат в Република България. Същият никога не е бил арестуван, съден или осъждан в държавата си по произход. Според думите му никога не е членувал в политическа партия или организация. Отрича да е имал проблеми във връзка със своята етническа принадлежност и религия. Не бил съден или осъждан.

Сефатуллах Саларзай мотивира молбата си за международна закрила с твърдението, че е бил военен и е воювал срещу талибаните. Изкарал службата си в [населено място]. Твърди, че след падането на предишното правителство в А., са ги продавали като „на пазара", също и че е получавал заплахи от страна на талибаните. В хода на административното и на съдебното производство представя снимки от лична карта, от служебна карта и други, свързани с военната му служба.

Постановено е оспореното Решение № 22449 от 21.12.2023 г. на председателя на ДАБ, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила. Административният орган е приел, че липсват основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ, тъй като общата обстановка в А. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г. Посочената от молителя причина, а именно евентуални проблеми с талибаните във връзка със заемана от него длъжност на „военен“ не била по причина на раса, религия,

националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което е преценена като ирелевантна за предоставяне на статут на бежанец. Въпреки, че е кредитирал като достоверни представените от кандидата документи за заемана от него военна служба, органът е приел, че той не е напуснал страната си на произход поради преследване по причини на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение и/или убеждение, респ. не се явява заплашен от нито един от посочените мотиви за преследване.

Изтъкнати са редица противоречиви факти във връзка с представената бежанска история и поведението на кандидата след подаването на първоначалната му молба за международна закрила в Република България, който напуснал нелегално страната ни, за да достигне до Германия. От това поведение е направен извод, че лицето не е имало намерение да получи международна закрила в Република България, за което говорел и фактът, че при първоначалното си преминаване на територията на страната ни от Република Турция, чуждият гражданин не се е предал сам на българските власти, а е бил задържан от полицията, докато ако е лице, което действително търси и се нуждае от закрила, той би се възползвал от възможността за нея при първата предоставила му се възможност.

В заключение, органът не е кредитирал представената бежанска история. Изтъкнатите от кандидата опасения за преследване от страна на талибаните приел за хипотетични и недоказани, представени единствено с цел получаване на международна закрила в Република България, поради което определя Сефатуллах Саларзай като икономически мигрант, а не като лице, нуждаещо се от международна закрила.

Изложени са мотиви, че за кандидата липсват предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут поради липса на твърдения, че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, а установената фактическа обстановка не давала основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата си на произход поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Органът е посочил, че кандидатът не е бил обект на никакви посегателства и не е претърпял какво насилие, поради което за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т.1 и т.2 от ЗУБ.

Обсъдено е приложението на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ съобразно разширенията, дадени в решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело С-465/2007 относно тълкуването на чл.15, б.“в“ от Директива 2004/1983/ЕО, но е прието, че ситуацията в А. не може да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт, характеризиращ се с безогледно насилие по отношение на цивилни лица с позоваване на справки с вх. № ЦУ - 1658/25.10.2023 г. и вх. № ЦУ - 563/05.05.2023 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Информацията относно страната на произход не навеждала на извод, че спрямо заявителя са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено поради присъствието си на територията на държавата му по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Органът е посочил, че А. не се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Макар информацията в цитираната справка да навеждала на извод, че определени уязвими групи могат да попаднат в хипотезата на чл. 9 от ЗУБ, Сефатуллах Саларзай не попадал сред тях. Общата обстановка в А., след завземането на властта от страна на талибаните, е

определена като несигурна, но положението в страната се нормализирало и нямало непосредствена заплаха за живота и здравето на кандидата. Отбелязан е фактът, че талибаните се представят като загрижено правителство, което въпреки проблемите се стреми да гарантира сигурността на гражданите си. Дори самите талибани обявили обща амнистия, като заявили, че са помилвали „всички които са воювали срещу тях“. Поради изложеното и дори да се приеме, че лицето се е сражавало срещу талибаните, заемайки длъжност „военен“ при предходната власт, то твърдените от него проблеми не били релевантни към настоящия момент. По тези причини и видно от цитираните справки, можело да се направи извод, че положението в страната се нормализира, въпреки спорадични терористични случаи.

При липса на данни за добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в А. следвало да е изключително, каквото според цитираната информация за обстановката там, то не е, с оглед на което не е установено основание за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

На последно място, органът се позовава на писмено становище на ДАНС от 11.05.2023 г., в което се възразява на Сефатуллах Саларзай да бъде предоставена закрила в Република България, тъй като ДАНС разполага с информация, според която молителят представлява заплаха за националната сигурност на страната. Изложеното е възприето като допълнително основание по чл. 12, ал. 1, т. 6 и чл. 12, ал. 2, т. 4 от ЗУБ на чужденеца, за когото има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност, да не се предостави статут на бежанец или хуманитарен статут.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на 03.01.2024 г. Жалбата е подадена на 10.01.2024, т.е. в срока по чл.84, ал.3 ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.3 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

При служебната проверка по чл.168 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган по чл.75, ал.1, вр. чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ, в установената форма и без допуснати съществени процесуални нарушения. Производство по чл.68, ал.1, т.1 ЗУБ е образувано във връзка с подадена от чужденеца първа молба за закрила рег. № УП-11433 от 15.03.2023 г. На проведеното интервю на кандидата е предоставена възможност за посочване на причините, поради които е напуснал и не желае да се завърне в страната си на произход.

Съдът не споделя изводите на административния орган за наличие на противоречия в бежанската история на кандидата, както и, че наведеното от него обстоятелство, че е „бивш военен“, член на А. N. А. (А.), различна от А. N. D. and S. F. (ANDSF), е ирелевантно за международната закрила. Административният орган не е конкретизирал защо намира молбата за непоследователна, поради което за съда е невъзможно да обсъди конкретни негови доводи. В проведеното на 05.12.2023 г. интервю няма разминавания и противоречия в изнесените факти. Кандидатът заявил, че е бивш военен. Като конкретна причина за напускане на страната на произход сочи

идването на власт на талибаните (на 15 август 2021 г.). Получавал заплахи от талибаните, тъй като се е борил срещу тях. Изрично съобщава, че не е имал други проблеми в страната си на произход, бил военен и затова напуснал. Така наведените в интервюто обстоятелства са последователни и логични, противно на приетото в оспореното решение.

В открито съдебно заседание кандидатът посочва, че не е воювал срещу талибаните, което съдът възприема като по-достоверно обстоятелство, тъй като не е в негова полза. Съобщава, че напуснал А., защото ако бил останал, можело да бъде убит, защото е служил при предишния режим. Около 15-на дни след като талибаните дошли на власт негов командир му се обадил, за да събщи, че негови приятели от военната служба, родом от [населено място], са били убити. Между наведените пред съда и пред административния орган факти и обстоятелства не съществува противоречие.

По силата на чл.4, пар.3 от Директива 2011/95/ЕС оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание следните елементи:

а) всички относими факти, свързани с държавата на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително законите и подзаконовите актове на държавата на произход, както и начинът на тяхното прилагане;

б) относими декларации и документи, представени от молителя, включително и информация, позволяваща да се определи дали молителят е бил или би могъл да бъде обект на преследване или на тежки посегателства;

в) индивидуалното положение и личните обстоятелства относно молителя, включително и фактори като неговото минало, пол и възраст, за да може да се определи, въз основа на личните обстоятелства относно молителя, дали действията, на които той е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване или за тежки посегателства;

г) фактът дали след напускането на държавата на произход молителят е упражнявал дейности, чиято единствена или основна цел е била да се създадат необходимите условия, за да се подаде молба за международна закрила, с цел да се определи дали тези дейности биха го изложили на преследване или на тежки посегателства, ако той би се завърнал в тази държава;

д) дали е разумно да се смята, че молителят би могъл да се ползва от закрилата на друга държава, чието гражданство той би могъл да поиска.

За да се преценят евентуални действия на преследване или наличие на реална опасност от тежки посегателства следва да се съобрази актуалната информация за страната на произход на кандидата.

Органът се позовава на Справка вх. № ЦУ - 1658/25.10.2023 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, която не съдържа релевантна информация относно конкретната бежанска история, свързана с бившата професия на кандидата като войник от Афганистанската национална армия (А. Н. А.). Ответникът не оспорва автентичността на представената от чуждия гражданин служебна карта № 275A0968 с лого и герб на А. Н. А., издадена на 07.10.2017 г. със срок на валидност до 07.10.2020 г. и служебна карта № MD 13970320000522966 с лого и герб на А. Н. А., със срок на валидност до 22.12.2020 г.

Според Справка вх. № ЦУ - 563/05.05.2023 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ: Ситуацията със сигурността в А. се подобрява значително след превземането на властта от талибаните. След като силите на НАТО напускат, талибаните официално

прекратяват въоръжената си борба, обявяват обща амнистия за цялата политическа и военна опозиция и обявяват извеждане от употреба на оръжия в цялата страна. В резултат на това цивилните отново започват да се чувстват в безопасност и мобилността се увеличава значително в цялата страна. Поставяйки страната под контрола на единна власт за първи път от повече от 40 години, талибаните ограничават влиянието на местните военачалници, които действат над закона и тероризират местните. К. и други градове са разчистени от бетонните преградни стени, които правят определени части забранени за гражданите и предизвикват огромни задръствания. Обиските на входовете на обществени сгради са намалени. Всичко това повишава доверието на афганистанците и възстановява известна степен на нормалност.

След изтеглянето на западните войски от А., ISKP (I. State Khorasan Province – Ислямска държава Провинция Х.) е успяла да се прегруппира въпреки преследването от талибаните.

На 17.04.23 г. четирима етнически туркмени бяха ранени в провинция Фаряб заради спор за земя с талибаните. Съобщава се, че в същия ден е арестуван бивш надзирател в затвора в [населено място]. На 18.04.23 г. *трима души* са убити от талибаните в провинция Б.. Докладите се различават по отношение на това дали и тримата или двамата са **бивши войници**.

След превземането на властта талибаните обявяват на първата си пресконференция обща амнистия, като казват, че са помилвали „всички, които са воювали срещу [тях]“. Талибаните призоваха държавни служители да възобновят работата си; съобщават се случаи, при които са използвани заплахи или натиск в тази насока. Съобщава се, че повечето мъже служители в държавните министерства са се върнали на работа.

Въпреки амнистията и призива към бивши правителствени служители да възобновят работа, се съобщава за действия, извършени от членове на талибаните срещу лица с този профил, макар и в по-малка степен, отколкото срещу бившия персонал на Афганистанските национални сили за отбрана и сигурност (ANDSF).

Инциденти на бързи екзекуции, изтезания и задържания на лица, свързани с бившето правителство, са докладвани в различни части на страната. N. Y. T. документира 490 случая, при които *бивши правителствени служители и членове на ANDSF са били убити или изчезнали през първия семестър на талибанското управление*. UNAMA (Мисията на ООН за подпомагане на А.) докладва за 160 извънсъдебни убийства, за 178 произволни ареста, 23 задържания без комуникация и 56 случая на изтезания и малтретиране на бивши ANDSF и правителствени служители в периода 15 август 2021 г. - 15 юни 2022 г.

През пролетта на 2022 г. талибаните създадоха комисия за връщане, за да улеснят връщането на политически и военни личности в изгнание. Няколко бивши високопоставени лица са се върнали в страната. В общи линии талибаните успяват да защитят институциите и инфраструктурата на публичния сектор на А., включително неговия апарат за сигурност. Повечето държавни институции запазват своите служители и продължават да предоставят разумно ниво на услуги.

Според представена от ответника актуална Справка вх. № ЦУ - 38/05.01.2024

г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ: Талибаните продължават да поддържат и консолидират властта в А.. Това създава период на относителна липса на въоръжен конфликт, но също така и продължително ограничаване на основните права и свободи на афганистанците, особено на жените и момичетата.

Експулсирането на афганистански граждани от П. продължава. Съобщава се, че 400 000 души са били депортирани от П. в А. от октомври 2023 г. Твърди се, че 90% от тях няма къде да се върнат. *Проучване разкрива, че 92% нямат достъп до чиста вода. Освен това много от тях нямат достатъчно храна.* Пакистанското правителство оправдава продължителните си действия срещу афганистанските бежанци изрично с позоваване на необходимостта от борба със заплахата от тероризъм от афганистанските граждани.

Талибаните арестуваха 25 души само през октомври 2023 г. Сигналът е подаден на 27.11. и съответно на 01.12.23 г., че *талибаните са арестували бивш войник в П. и двама бивши полицаи в Парван.*

На основание чл.155 от ГПК съдът се позовава на следната общоизвестна информация относно страната на произход на кандидата:

**Country report** (situation under T. rule for the general population; security situation; humanitarian situation; treatment of certain profiles and groups) - Доклад за страната (ситуация под управлението на талибаните за населението като цяло; ситуация със сигурността; хуманитарна ситуация; отношение към определени профили и групи), завършен през декември 2023 от EUAA – Агенция на Европейския съюз за убежище (преди: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, EASO):

**Раздел 4:** Отношение към определени профили и групи от населението;

4.1. Служители от държавния сектор на бившето правителство и сектор за сигурност;

4.1.1. Общата амнистия и нейното прилагане: Скоро след идването им на власт през 2021 г. талибаните издадоха обща амнистия за лица, служещи на предишното правителство. Т. служители многократно са изразили своя ангажимент за амнистията и са призовали своите членове да я спазват. Съществува обаче ограничена информация относно усилията, положени от де факто властите (както се нарича правителството на талибаните след преврата от 2021 г., тъй като не е международно признато) да държат лица отговорни за нарушаване на амнистията и извършване на нарушения на човешките права срещу бивши правителствени служители и членове на ANDSF (A. N. D. and S. F. - Афганистански национални сили за отбрана и сигурност). Нещо повече, текстът на амнистията не е бил достъпен освен общата справка за нейното съществуване, включително до висши талибански служители. *UNAMA обясни как липсата на писмен текст е причинила несигурност относно времевия обхват на амнистията и последствията при нарушаването ѝ.* Източници описват практиките спрямо бивши служители като „непоследователни“, „ad hoc“ и „интересна смесица от противоречиви политики“.

*В същото време убийства и различни форми на малтретиране са били извършени както срещу бивши военни, така и срещу цивилни служители (522) и според съобщенията, такива лица са се укривали (523).*

Талибаните съобщиха, че на бивши служители, завръщащи се от чужбина, ще

бъде осигурена безопасност и създадох комисия за „Завръщане и комуникация с бивши афганистански служители и политически фигури“ през март 2022 г. (524). Според тази комисия, както съобщава TOLONews, до 1 000 бизнесмени и политически или военни фигури се завърнаха в А. към началото на ноември 2022 г., включително някои бивши министри, губернатори и генерали (525). Комисията продължава да докладва за завръщанията на политически фигури и бивши правителствени служители през 2023 г. (526). Международен анализатор постави под въпрос тяхната оценка за 1 000 души, които се връщат, като вместо това заяви, че едва шепа бивши политически и военни фигури са се завърнали и че много може да са се завърнали, но са си тръгнали отново (527).

Бившият директор на афганистанската разузнавателна агенция Р. Н. също заяви, че някои бивши служители са се завърнали поради лични бизнес интереси, за да запазят собствеността и активите си (530). Местните медии Kabul N. съобщават за отделни случаи на задържани, *изчезнали или убити служители на нископоставени военни длъжности след завръщането си*. Същият източник събщи, че някои високопоставени военни служители са получили „топъл прием“ от талибанските служители при завръщането си, докато други са получили „студено посрещане“ или *са живели в страх и несигурност*.

4.1.2. Извънсъдебни убийства и други нарушения на правата на човека: След преврата на талибаните има непрекъснати твърдения, че талибаните са убили бивши членове на ANDSF и техните роднини (532). Някои експерти са оценили, че репресиите са били сравнително малко за разлика от **размера на гражданския и военния сектор на бившата администрация** (533).

Към 30 юни 2023 г. UNAMA е регистрирала най-малко 800 случая на нарушения на правата на човека срещу бивш цивилен и **военен персонал**, извършени от де факто властите след превземането на талибаните. Тези случаи включват 218 убийства, 14 случая на насилствено изчезване, 424 произволни ареста и задържания, 144 случая на изтезания и множество заплахи. *Повечето случаи са извършени през четирите месеца непосредствено след преврата през 2021 г., включително около половината от убийствата. Убийства и други нарушения на правата на човека обаче продължават да се регистрират през 2022 г. и 2023 г.* (534).

Rawadari също регистрира нарушения на човешките права срещу **бивш цивилен и военен персонал**, но техният референтен период е първите шест месеца на 2023 г. Освен това извършителите в техните данни включват както талибаните, така и неизвестни лица. Rawadari регистрира 54 убийства и 1 човек, който е бил ранен, **включително 45 бивши военни** и 10 бивши цивилни служители (не е ясно дали раненото лице е работило като цивилен или за отдел за сигурност). Освен това Rawadari записа 11 принудителни изчезвания както на цивилен, така и на **военен персонал**, както и на лица, свързани с такива лица. Последно той регистрира произволни арести на 47 бивши служители на службите за сигурност и 5 бивши държавни служители. Смята се, че разпространението на насилствените изчезвания е много по-високо, тъй като Rawadari е получил доклади за талибаните, заплашващи членове на семейството да не говорят с правозащитни организации (535).



Kabul N. също съобщи, че талибаните оказват натиск върху членове на семействата на задържани лица да не се свързват с медии или правозащитни организации (536).

Данните, събрани от Н. Организацията за безопасност и намаляване на риска (SMRO) и AW, включват само бивши членове на ANDSF и техните семейства, а не бивши граждански правителствени членове. Тези източници също включват случаи с неизвестни извършители (537). През 2022 г. SMRO регистрира 76 убийства и 57 задържания на бивши служители на силите за сигурност, но отбелязва увеличение през 2023 г., тъй като регистрира 27 убийства и 55 задържания само през първото тримесечие (538). През второто тримесечие на 2023 г. SMRO регистрира 2 случая на изнасилване и още 15 убийства и 35 задържания на бивши сили за сигурност в много провинции. Повечето убийства са извършени в К. (4 случая). Освен това се съобщава, че един бивш служител на NDS се е самоубил, след като е бил подложен на тежки мъчения в ареста в провинция Х. (539). През почти същия референтен период (1 януари 2023 г. – 10 юли 2023 г.) AW регистрира 108 искания за изтезания, произволно задържане, убийства и атаки срещу бивши членове на ANDSF и членовете на техните семейства в 28 провинции. 57 предполагаеми убийства са извършени в 19 провинции и нито едно от тях е извършено на неизвестно място. Данните на AW също показват, че повечето убийства са извършени в провинция К. (9 случая) (540).

#### 4.1.3. Отмъщение и други мотиви:

Според Международната кризисна група *спорадичният характер на репресиите и техните относително ниски числа предполагат, че талибаните не са имали „общонационална политика за преследване на всички бивши държавни служители“* (541). Тази информация беше потвърдена от международния журналист, който заяви, че ако талибаните са извършили дирижирана кампания за отмъщение, *за да убиват бивши войници*, броят на смъртните случаи би бил много по-висок (542).

Талибаните твърдят, че нарушенията на амнистията са извършени поради лична неприязн, а не поради правителствена политика (543). Експертни източници подчертават, че е било трудно да се разберат мотивите зад убийствата, особено когато се вземе предвид това, което е описано като съществуваща *„култура на отмъщението“* (544). Според П. Г. от Н. R. Watch, цитирана от R./RL, е имало случаи на убийства за отмъщение *„със знанието или мълчаливото одобрение на висшите талибански командири“* (545).

Според международния анализатор най-важното нещо за талибаните е хората да са им лоялни днес, а не тяхната вярност отпреди преврата. Хората обаче могат да бъдат набелязани поради *лични спорове* (546). Журналистът А. Л. заяви, че лица, които желаят да функционират при новите обстоятелства на де факто администрацията, успяха да го направят, тъй като талибаните трябва да запазят де факто властите функциониращи. Въпреки това, Л. също посочи *действията на отмъщение като продължаващ проблем за де факто администрацията – какъвто е бил за всички правителства в афганистанската история* (547).

Френският вестник Le F. съобщи, че журналистите и международните наблюдатели нямат представа за ситуацията в афганистанската провинция,

където *бивши врагове на талибаните често са били преследвани и екзекутирани*. А. I. и служител на Държавния департамент на САЩ казаха пред Le F., че изчезванията на такива лица са били „*напълно подценени*“ (548).

Равадари регистрира случаи на нарушаване на правата на човека срещу *бивши военни* и бивши цивилни служители след обвинения в притежание на оръжие. Организацията също така съобщи, че е имало случаи на талибани, убиващи хора от тези групи, но твърдейки, че жертвите са били членове на ISKP или са се самоубили (549). М. анализатор също отбеляза несигурност по отношение на хората, представени като ISKP от талибаните, особено на север. Не е ясно дали тези хора действително са били членове на ISKP или просто са били заподозрени, че са част от *бившия режим*, или са били свързани с групи за съпротива (550). UNAMA отбеляза, че арести и задържания на бивши правителствени служители и ANDSF членове възникват по обвинения в принадлежност към NRF (N. Resistance F. –Национален фронт за съпротива), а според някои разкази подобни твърдения са неверни и използвани като прикритие за талибаните, за да се насочат към лица, които са служили на предишното правителство (551).

През февруари 2023 г. талибаните съобщиха, че са извършили масово погребение на над 100 трупа на починали „наркомани“. Не бяха предоставени повече подробности за самоличността на тези лица, защо са били задържани от талибаните или за причината за смъртта. Според I. събитието подхранва „загриженост, че това е зле скрито прикриване на извънсъдебни убийства“ (552). Тази информация не може да бъде потвърдена от други източници.

#### 4.1.4. Профил на жертвите:

Двамата, международният анализатор и международният журналист заявиха, че не е възможно да се направят каквито и да било заключения или да се идентифицират каквито и да било модели по отношение на насочването към конкретни профили сред гражданския и охранителния персонал на бившето правителство (553). М. анализатор добави, че е *имало много повече убийства от това, което се съобщава* (554). М. журналист не е забелязал никакви индикации за насочване въз основа на някакви общи критерии. Въпреки това, въз основа на пропагандата на талибаните и моделите на атаки, които те са извършили по време на бунта, може да се отбележи, че дотогава те особено не харесваха NDS Z. U. („ескадрони от обучени от САЩ войници от афганистанските специални части“ (555), армията командоси и афганистанската местна полиция (ALP). Източникът обаче не можа да каже дали това е изиграло роля в насочването, което се случи след превземането (556). Le Monde съобщава, че талибаните имат „истинска неприязън“ срещу агентите на NDS, която е „утежнена към тези, които са работили с чужди сили“ (557).

Вместо набелязването да се извършва въз основа на предишната роля на дадено лице в предишното правителство, международният журналист смята, че насочването зависи *от местния контекст*. В една област, например, амнистията е потвърдена и бившият местен директор на NDS е назначен за ръководител на одобрената от талибаните шура в долината, докато изглежда, че в *K. са извършени много убийства* (558). Според данни на ACLED за

смъртни случаи в провинция К., 29 събития (от 100) засягат и убийства на бивши служители на силите за сигурност като убийството на един бивш служител на митницата. Талибаните са основният идентифициран извършител, но в много случаи актьорът зад убийствата е неизвестен (559).

В интервю, направено от А. Analyst N. (AAN), бивш висш държавен служител от предишното правителство описва как той и двамата му братя са успели да се върнат в А. (след бягство в Турция на фона на превземането от талибаните), след като е обявена амнистия. Този човек заяви, че не е имал никакви проблеми с де факто властите и че те дори са му позволили да носи пистолет за негова защита, докато пътува в неговия район на произход. Той смята, че причината талибаните да не атакуват него или семейството му се дължи на факта, че те не са воювали с талибаните, а са служили като цивилни за бившата република. *Бивш член на Афганистанската национална армия (А.) от Н. заяви, че е бил арестуван и е бил изправен пред една седмица лишаване от свобода и впоследствие е бил разследван още два пъти, тъй като социалната мрежа на родното му село не го е защитила от отмъщение.* По-скоро той е бил „подложен на „демонстрация на сила“ от съплеменници“ от печелившата страна след превземането от талибаните (560). Според жалбоподателя, съпругата и децата му живеят в Нангахар, където са казали устно в джамията, че трябва да се яви в съда и сигурно ще бъде осъден.

По-нататък се сочи в доклада, че от *800 нарушения* на правата на човека срещу бивши правителствени служители и бивши служители по сигурността, които UNAMA документира в периода 15 август 2021 г. – 30 юни 2023 г., **31 % са набелязани към членове на бившата армия**, 26 % са набелязани към членове на бивша полиция (включително бившата афганистанска национална полиция (ANP) и бившата ALP). Случаи са регистрирани във всички провинции, но най-вече в К., К. и Б.. UNAMA може също така да отбележи известна географска концентрация при насочването към определени профили, например бивши членове на ANP са били цел в по-голяма степен в провинция К. и по-висши членове на паравоенната единица Khost P. F. (KPF) в провинция Khost (561).

Бивш персонал по сигурността също съставлява мнозинството от жертвите в данните на Rawadari, въпреки че са регистрирани и случаи на бивши служители на различни бивши цивилни отдели, както и техни роднини (562). SMRO, от друга страна, регистрира само случаи на бивши служители на сигурността, които са били набелязани, както и техни близки роднини (563). Докато **UNAMA посочи бивши членове на А. като най-изложени на набелязани действия** (564) Rawadari и SMRO не съобщават за някой бивш профил за сигурност, който е бил по-изложен, но предоставят данни за различни такива профили, които са били набелязани, *включително бивши членове на армията*, полицията и разузнаването на републиката (565). Равадари също съобщава за бивши членове на въстаническите сили, които са били атакувани (566).

4.1.5. Членове на семействата на бивш цивилен персонал и служители на сигурността.

ACAPS съобщава, че домакинствата както в градския, така и в селския К., се

страхуват, че ще бъдат малтретирани от де факто властите поради предишна работа на член на семейството в ANDSF. Това предизвика безпокойство и се съобщава, че е засегнало всички членове на домакинството, засягайки способността им да пътуват, да работят или да имат достъп до хуманитарна помощ, тъй като не са искали да привлекат вниманието на талибаните. Набелязан бивш служител по сигурността дава пример със съпругата и двама синове на бивш военен служител, които са били бити, когато домът им е бил нападат от талибански войски. Двата сина са отведени неизвестно къде (568).

През второто тримесечие на 2023 г. SMRO събра данни за 6 роднини на бивши служители на сигурността, които са били задържани и 1 е бил изнасилен (569). През първите шест месеца на 2023 г. Rawadari регистрира произволни арести на 21 роднини на бивши граждански служители и служители на сигурността. Както бе споменато, Равадари оцени разпространението на насилствените изчезвания като много по-високо поради доклади за членове на семейството, които са били заплашвани да не говорят с правозащитни организации. Случаите, документиращи от Равадари, включват измъчване от страна на талибаните и *последващо убийство на жена, омъжена за бивш войник, напуснал А.*

Друг случай се отнася до насилственото изчезване от талибаните и *последвалото убийство на човек, свързан с бивш войник, както и лишаването от свобода на един от членовете на семейството му*. Освен това талибаните задържаха бивш член на NDS заедно с един от членовете на семейството му, 17-годишно момче в провинция Панджшер, което отказа да разкрие местонахождението на баща си (бивш служител по сигурността), и баща на бивш служител по сигурността, който е напуснал А. (570). AW също съобщава за убити членове на семейството на бившия член на ANDSF, въпреки че не е предоставена разбивка на събитията. AW отбеляза, че някои жертви изглеждат непълнолетни (571). Освен това специалният докладчик на ООН за положението с човешките права в А. съобщи, че 21 лица са били арестувани и измъчвани в провинция Дайкунди през декември 2022 г., защото са били членове на семейството на бивши държавни служители и са притежавали оръжие (572).

През август 2022 г. дъщерята на бивш армейски генерал обвини талибански служител в социалните медии, че я е изнасилил, докато е била в ареста, и впоследствие я принудил да се омъжи за него. Освен това тя го обвини, че я е малтретирал през целия им брак. Обвиненията бяха отхвърлени от талибанския служител (573). Жената беше задържана отново през ноември 2022 г. по обвинения в клевета (574). След като избяга от А. през април 2023 г., тя описа как е била измъчвана месеци наред, докато е била в ареста (575). Съдът приема, че както изготвените от дирекция „МД“ на ДАБ справки, така и общодостъпните официални източници на информацията относно А., съдържат безпротиворечива информация за насилствени действия на талибаните след м. август 2021 г. срещу бивши военни или бивши членове на А.. Особено показателни в това отношение са данните на UNAMA, която сочи бившите членове на А. като най-изложени на целенасочени действия на талибаните – от 800 нарушения на правата на човека срещу бивши правителствени

служители 31 % са набелязани към членове на бившата армия. Изнесената от ответника информация за всеобща амнистия не може изцяло да се кредитира с доверие, тъй като общодостъпния източник съдържа информация, че тя не се прилага целенасочено и ефективно, а по-скоро зависи от наличието на добра воля на местно ниво. Напр. UNAMA обяснява как липсата на писмен текст на амнистията е причинила несигурност относно времевия ѝ обхват и последствията при нарушаването ѝ. Други източници описват практиките спрямо бивши служители като „непоследователни“, „ad hoc“ и „интересна смесица от противоречиви политики“. *В същото време убийства и различни форми на малтретиране са били извършени както срещу бивши военни, така и срещу цивилни служители и според съобщенията, такива лица са се укривали.* Идентични данни са изнесени и в справките на ДАБ.

Официалната информация се обединява около извод, че *талибаните не са имали „общонационална политика за преследване на всички бивши държавни служители“.* Тази информация е потвърдена от международния журналист, който заявил, че ако талибаните са извършили дирижирана кампания за отмъщение, *за да убиват бивши войници*, броят на смъртните случаи би бил много по-висок. Безспорно, извършените убийства, безследни изчезвания или арести могат да се квалифицират като действия на преследване по смисъла на чл.9, пар.2, б. „б“ и б. „в“ от Директива 2011/95, но между тези действия и мотивите за преследване или липсата на закрила срещу такива действия трябва да има връзка (чл.9, пар.3 от Директива 2011/95). Поради липсата на категорични данни, че бивши членове на А. са били специфична цел на преследване след м.август 2021 г., а по-скоро спорадичните актове срещу такива членове се дължат на широко разпространената в страната на произход „култура на отмъщение“, съдът приема, че не са изпълнени предпоставките за предоставяне на статут на бежанец на кандидата – не се установяват мотиви за преследване по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ.

Административният орган е изследвал всички основания за преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ – основателни опасения от преследване по причини на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с легалното определение за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторемост, както и липсата на конкретни действия на преследване по примерното изброяване на чл.8, ал.5 ЗУБ. Въз основа на посоченото от кандидата в интервюто правилно и обосновано решаващият орган е приел, че по отношение на него не се установяват основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ, не са извършени конкретни, лични действия на преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ и на неизчерпателното изброяване по чл.8, ал.5 ЗУБ.

Дължимо е отхвърляне на оспорването на решението в частта на отказаното предоставяне на статут на бежанец. Решението обаче е постановено при неправилно приложение на закона по отношение на отказа на хуманитарен статут.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец,

който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или
2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или
3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

При липса на спор между страните относно това, че кандидатът е бивш военен служител – член на Афганистанската национална армия преди преврата на талибаните от м. август 2021 г., информацията за страната на произход сочи на категоричен и несъмнен извод, че при евентуално завръщане в нея той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства, които могат да се определят като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне по смисъла на чл.9, ал.1, т.2 от ЗУБ.

Представената от ответника Справка вх. № ЦУ - 563/05.05.2023 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ съдържа данни за целенасочени убийства на бивши военни. Посочи се, че липсват данни за ефективно изпълнение на обявената от талибаните обща амнистия.

Според представена от ответника актуална Справка вх. № ЦУ - 38/05.01.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ: Талибаните са арестували 25 души само през октомври 2023 г. Сигналът е подаден на 27.11. и съответно на 01.12.23 г., че талибаните са арестували *бивш войник* в П. и двама бивши полицаи в Парван. Дължим е извод, че заплахата с подобни тежки посегателства спрямо бивши членове на армията не е била непосредствено след преврата, но е актуална към датата на постановяване на оспореното административно решение.

Цитираният Доклад за А. на ЕУАА, завършен през декември 2023, също съдържа данни, че въпреки амнистията убийства и различни форми на малтретиране са били извършени както срещу бивши военни, така и срещу цивилни служители и според съобщенията, такива лица са се укривали. Изложеното потвърждава както наличието на реална опасност за кандидата от тежко посегателство по чл.9, ал.1, т.2 от ЗУБ при евентуално негово връщане в страната му на произход, така и наличието на ясно изразен от молителя обоснован страх, че ще стане обект на подобни действия при евентуално завръщане, поради което той не желае да получи закрила от държавата си по произход.

В подкрепа на този извод са данните от местните медии Kabul N., които съобщават за отделни случаи на задържани, *изчезнали или убити служители на нископоставени военни длъжности след завръщането им*, както и, че някои високопоставени военни служители са получили „топъл прием“ от талибанските служители при завръщането си, докато други са получили „студено посрещане“ или *са живели в страх и несигурност*.

Обективен факт е, че към 30 юни 2023 г. UNAMA е регистрирала най-малко 800 случая на нарушения на правата на човека срещу бивш цивилен и *военен персонал*, извършени от де факто властите след превземането на талибаните,

като 31 % от тези нарушения са били насочени към членове на бившата армия. Още повече, че почти всички източници отбелязват, че е имало много повече убийства от това, което се съобщава.

Нещо повече, в предоставената от ДАНС информация, се съдържат данни, че в периода 2018 г. – 2021 г. кандидатът е служил като войник с ранг сержант в А.. При постъпването му на военна служба са му снети отпечатъци във военна база КАФ – международна военна база в К., в която са служили и български военослужещи от мисията на НАТО в А.. Кандидатът е преминал двумесечно военно обучение от ISAF (Т. I. S. Assistance F. - Международни стабилизиращи сили в А.), проведено от чуждестранни инструктори – конкретно неговият взвод – от американски инструктори. Така установените относно молителя обстоятелства, обсъдени съобразно официалната информация за страната на произход, потвърждават изводите, че поради контактите си с представители на чуждестранни въоръжени сила преди преврата на талибаните, той би могъл да бъде обект на разправа поради принадлежността му към А.. Именно това обстоятелство го е мотивирало да напусне А. ведната след превземането на властта от талибаните и да се опасява от връщане там.

Налице са и други обстоятелства относно специфичното лично положение на кандидата.

Според раздел 4.11.3 на Доклад за страната на Агенцията на ЕС за убежище, завършен през декември 2023 г., който в тази част цитира анализ на BBC Monitoring: По време на конференция, организирана от Датския съвет за бежанците (DRC) на 28 ноември 2022 г., д-р Л. Ш., преподавател по социология в Лондонския университет, сподели знанията си по темата "Рискови фактори на връщащите се в А. лица, фокусирани върху западняка". Според д-р Ш. онези, които са напуснали след 2021 г., често са били разглеждани като "предатели" от талибаните. Според д-р Ш. отношението на талибаните е, че хората трябва да останат и да допринесат със своите умения и знания, но в същото време някои отделни членове на талибаните са направили широко разпространени видеозаписи, казвайки, че е грех да се напуска А. и посочват онези, които напускат като грешници. Нещо повече, д-р Ш. заяви, че талибаните са преглеждали внимателно профилите в социалните медии и че впоследствие хората са били обвинявани в морална корупция. Членовете на семействата на хора, които са напуснали, също са били тормозени от талибански служители и съседни според д-р Ш., включително изгонвания и агресивни разпити.

Според раздел 4.11.4 от цитирания доклад на EUAA - Реакции на талибаните спрямо завърналите се: *Много държави са спрели депортирането на афганистанци, докато IOM984 и Frontex са спрели дейности, улесняващи или придружаващи връщанията в А. (985).* Според раздел 4.11.5 TOLONews съобщава, че завърналите се са изправени пред сериозни икономически предизвикателства и безработица.

Д-р Ш. заяви, че съществува "огромна стигма" около депортирането, с изключение на депортациите от страни като И. или П. – тъй като това е много често (1001). Преди това, когато хората заминаха за Европа, кандидатстваха за убежище и след това принудително се върнаха или бяха депортирани, те

биха могли да предизвикат съмнения и въпроси по отношение на това до каква степен са били "замърсени" от европейския начин на живот. Д-р Ш. даде примери за съседи, които задават въпроси за времето, прекарано от депортирани лица на Запад, като изследват поведението им и търсят знаци, че са се променили, и правят предположения за това как са били повлияни. Освен това д-р Ш. подчерта, че обвинения, които може да изглеждат дребни, като например някой да е имал приятелка или да е пил алкохол в Европа, лесно се разпространяват и могат да доведат до конфликти. Освен това депортираните семейства на отделните хора често са финансирани преместването, което добавя "тежест" към принудителното завръщане на лицето, в същото време, когато заобикалящата общност може да предположи, че някой, който се връща от Европа, има пари, които го правят уязвим за кражби и грабежи.

Според представена от ответника актуална Справка вх. № ЦУ - 38/05.01.2024 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ: Експулсирането на афганистански граждани от П. продължава. Съобщава се, че 400 000 души са били депортирани от П. в А. от октомври 2023 г. Твърди се, че 90% от тях няма къде да се върнат. *Проучване разкрива, че 92% нямат достъп до чиста вода. Освен това много от тях нямат достатъчно храна.*

Кандидатът пребивава в европейски държави вече няколко години, вкл. в страна от З. Европа, което прави относима към него официалната информация, че може да стане обект на други тежки посегателства, свързани с нечовешко или унижително отнасяне, а именно да бъде обявен за предател, обвинен в морална корупция или за „покварен“ от западната култура. Това обстоятелство, обсъдено съвкупно с вече изнесените данни за отношението към членовете на бившата армия, според съда също навежда на реална опасност от тежки посегателства по чл.9, ал.1, т.2 от ЗУБ спрямо кандидата при евентуално негово връщане в страната на произход.

Според Насоки на ВКБООН относно нуждите от международна закрила на лица, бягащи от А., м. декември 2022 г.: „ВКБООН продължава да призовава всички държави да разрешат на гражданите лица, които бягат от А., достъп до техните територии, да гарантират правото да търсят убежище и да гарантират спазването на принципа на забрана за връщане във всеки един момент. ВКБООН призовава държавите да регистрират всички пристигащи, които търсят международна закрила, и да издадат документално доказателство за регистрация на всички засегнати лица. С оглед на нестабилността на ситуацията в А. ВКБООН не счита за целесъобразно да отказва международна закрила на афганистанци и бивши обичайно живеещи в А. въз основа на алтернатива за вътрешно бягство или преместване. Във връзка със споделяната доказателствена тежест, ВКБООН призовава лицата, отговорни за вземането на решения, да гарантират, че на кандидатите за убежище се дава възможност да предоставят пълна и цялостна информация за причините, които са ги принудили да избягат, включително възможните страхове от преследване при завръщането им. Тъй като ситуацията в А. е нестабилна и може да остане несигурна още известно време, заедно с мащабна хуманитарна извънредна ситуация в страната, ВКБООН продължава да призовава държавите да преустановят принудителното връщане на граждани



и бивши обичайно живущи в А., включително тези, чиито молби за убежище са отхвърлени. Спирането на принудителните връщания служи като минимален стандарт и трябва да остане в сила до момента, в който сигурността, върховенството на закона и положението с правата на човека в А. значително се подобрят, за да позволят безопасно и достойно връщане на онези, които са решени да не се нуждаят от международна закрила“.

С оглед на ролята, която Женевската конвенция възлага на Върховния комисариат за бежанците на Организацията на обединените нации (ВКБООН), изготвяните от него документи са от особено значение (в този смисъл решения от 23 май 2019 г., Bilali, C-720/17, EU:C:2019:448, т. 57, от 12 януари 2023 г., Migracijos departamentas (Мотиви за преследване, основани на политическо мнение), C-280/21, EU:C:2023:13, т. 27, от 16 януари 2024 г., дело C-621/21, т.38).

С оглед цитираните насоки на ВКБООН и установеното основание по чл.9, ал.1, т.2 от ЗУБ за субсидиарна закрила съдът намира за основателни и съобразени с правилното приложение на материалния закон доводите на жалбоподателя за нарушение на принципа за „забрана на връщането“ при постановяване на оспореното решение.

Съдът намира за неприложима към настоящия случай на възможността за вътрешна закрила по смисъла на чл.8 от Директива 2011/95 и чл.9, ал.5 от ЗУБ. В тази насока са както цитираните Насоки на ВКБООН от м. декември 2022 г., така и информацията за страната на произход на кандидата, за която не се открива регион, който да не е под контрола на талибаните като субект на преследване при широко разпространена „куртура на отмъщението“. От друга страна и съгласно Съображение 27 от Преамбюла на Директива 2011/95 когато преследването или тежките посегателства се извършват от държавата или от нейни представители, следва да се изхожда от презумпцията, че молителят няма на разположение реална закрила.

На следващо място, логично е обяснението на кандидата, че опитът му да достигне до Германия е свързан с уговорка с трафикант, поради което единствено поради това му поведение (не се е предал веднага на властите в България, а е напуснал самоволно, достигайки до Германия) не могат да се правят изводи за липса на основание за субсидиарна закрила.

Съдът намира изнесените в писмо на ДАНС данни за поведение на молителя, застрашаващо националната сигурност, за вътрешно противоречиви и неподкрепени с убедителни доказателства. Данните на ДАНС са, че кандидатът е служил като войник от А. в периода 2018 г. – август 2021 г. В самото начало, през 2018 г. бил разследван от контраразузнаването на АНА. Дори да се даде вяра на тази информация, то очевидно Сефатуллах Саларзай не е бил освободен от армията, а е продължил да бъде неин член до преврата на талибаните от м. август 2021 г. Това е указание, че евентуални действия на кандидата не са предизвикали освобождаването му от армията, поради което тази информация не може да се счита за потвърдена. По изложените съображения съдът не приема за доказано наличие на основание за отказ по чл.12, ал.1, т.6 от ЗУБ. От друга страна, становището на ДАНС няма обвързваща органа сила, който разполага със самостоятелна компетентност по предоставяне на международна закрила.

По изложените съображения е дължима отмяна на решението в частта на отказаната субсидиарна закрила. След отмяната на обжалваното решение делото като преписка следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по молба за международна закрила рег. № УП-11433 от 15.03.2023 г. при съобразяване на указанията, дадени с настоящето решение съгласно чл.173, ал.2 от ЗУБ, а именно да постанови решение, с което да предостави на Сефатуллах Саларзай субсидиарна закрила на основание чл.9, ал.1, т.2 от ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав,**

### **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** по жалба на Сефатуллах Саларзай, [дата на раждане] в провинция Кунар, А., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], Решение № 22449 от 21.12.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, с която на основание чл. 75, ал. 1, и т.4, във връзка и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на хуманитарен статут.

**ВРЪЩА** преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата за международна закрила рег. № УП-11433 от 15.03.2023 г. при съобразяване на указанията, дадени с настоящето решение.

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на Сефатуллах Саларзай, [дата на раждане] в провинция Кунар, А., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 22449 от 21.12.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, с която на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл.8 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

**СЪДИЯ:**